

ge erhvervsliv, kræver det ikke bare, at vi har selvstændige erhvervsdrivende, men naturligvis også, at vi har dygtige selvstændige erhvervsdrivende.

De unge mennesker, som vi skal bygge på, skal vi naturligvis give et incitament til netop at vælge et liv som selvstændig næringsdrivende. Desværre tror jeg ikke, vort samfund er indrettet således, at de unge føler, at der er en fremtid i at blive næringsdrivende. Det har undersøgelser jo også vist her på det sidste, og jeg tænker specielt på den undersøgelse fra Dansk Arbejdsgiverforenings blad, Agenda, som også hr. Mølgaard var inde på. Med hensyn til, om vi kan få en ny Mærsk Mc-Kinney Møller eller andre dygtige personer, som vi gudskelov har nogle af her i landet, er det således, at unge mennesker i dag ikke – tror vi – tør starte en stor selvstændig virksomhed her i landet, fordi vi har et erhvervsliv, som man ikke kæler nok for.

Desto bedre erhvervslivet har det, jo bedre har vi det – efter vores opfattelse – alle sammen, også lønmodtagerne. Erhvervslivet ansætter naturligvis god arbejdskraft, og derfor må det fundamentale være, at vi på en helt anden måde gør det attraktivt at blive selvstændig næringsdrivende.

Denne forespørgselsdebat er udmærket, som jeg sagde tidligere, og jeg vil opfordre ministeren til at foretage en kulegravning af hele undervisningen, både hvad angår folkeskolen og ungdomsuddannelserne og for den sags skyld også de videregående uddannelser.

Efter Fremskridtspartiets opfattelse har det også noget med lærerkræfterne at gøre, som vi var inde på i debatten: Alt for mange undervisere i dagens Danmark er uanset undervisningsniveauet i bund og grund teoretikere – forstået på den måde, at de er kommet direkte fra folkeskolen til gymnasiet for eksempelvis til sidst at ende på seminariet eller universitetet. De har dermed aldrig haft kontakt med det pulserende erhvervsliv. Det skal jo gå galt i sådan en udvikling. Derfor må denne forespørgselsdebat ikke kun afsluttes med, at vi må se tiden an. Det forstår jeg også at man ikke ønsker. Der må vitterlig gøres noget på området – og noget meget effektivt!

På et tidspunkt kom det frem, at erhvervsorienteringen i folkeskolen stort set er af en sådan karakter, at erhvervsskolerne, altså de tekniske skoler og handelsskolerne, får færre elever end gymnasiet – forstået på den måde, at de unge mennesker primært vælger gymnasiet, for de

bliver i bund og grund bedre orienteret om gymnasiet end om erhvervsskolesystemet.

Det er endnu et bevis på, at underviserne, lærerne i folkeskolen, naturligt nok ikke har samme incitament til at anbefale eleverne de erhvervsrettede linjer frem for gymnasielinjen, og det er et problem. De kommer måske fra hjem, hvor begge forældre er teoretikere, og de er selv gået direkte fra folkeskolen over i gymnasiet og derefter, som jeg sagde, på seminariet osv. De har altså aldrig rigtig haft kontakt med det pulserende erhvervsliv, således som jeg tidligere var inde på. Efter Fremskridtspartiets opfattelse er og bliver det et af hovedproblemerne.

Dernæst er undervisningen i, hvordan man bliver selvstændig erhvervsdrivende, alt for dårlig – ikke bare i folkeskolen, men også i erhvervsskolesystemet og i gymnasiesystemet – og det må vi naturligvis have gjort noget fundamentalt ved.

I gymnasiet er lærerkræfterne også stort set udelukkende teoretikere, mennesker, der aldrig har haft kontakt med erhvervslivet. I starten af erhvervsskolesystemet var der mange, der havde været selvstændige erhvervsdrivende, som underviste, men tendensen i dag er, at flere og flere ikke har prøvet at være ude i det selvstændige erhvervsliv og dermed heller ikke har samme gode baggrund for at undervise de unge mennesker, som de tidligere havde. Trods de ting, der halter i erhvervsskolesystemet, må vi dog nok erkende, at de undervisere, der er i netop det system, er de bedste til at formidle de positive ting, man kan finde ved at være selvstændig erhvervsdrivende.

En ting er, at man kan informere eleverne om, hvor positivt det kan være at være selvstændig erhvervsdrivende og have egen virksomhed, men derudover skal systemet også gøre noget for, at de selvstændige har noget at råbe hurra for. De selvstændige erhvervsdrivende bliver absolut ikke forkælet i dagens Danmark, og derfor er der i det spørgsmål, som vi i dag diskuterer, en stor overlapning til f.eks. Erhvervsministeriet og Skatteministeriet, således som også en tidligere ordfører var inde på. Det er ikke kun uddannelsesområdet, der isoleret set halter, men hele den grundlæggende filosofi, som regeringen lægger for dagen over for de selvstændige erhvervsdrivende.

I uddannelsessystemet bør vi allerede på folkeskoleniveau i meget højere grad anerkende ikkeseminarieuddannede lærere, og jeg ved også godt, at man allerede gør det i visse skoler i